

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 10 juni 2015
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DELECT 64
SURE 13

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	5 juni 2015
till:	Uwe CORSEPIUS, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2015) 3754 final
Ärende:	KOMMISSIONENS DELEGERADE BESLUT (EU) .../... av den 5.6.2015 om likvärdighet för den solvens- och tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag som gäller i Schweiz på grundval av artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG

För delegationerna bifogas dokument – C(2015) 3754 final.

Bilaga: C(2015) 3754 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.6.2015
C(2015) 3754 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE BESLUT (EU) .../...

av den 5.6.2015

om likvärdighet för den solvens- och tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag som gäller i Schweiz på grundval av artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

Solvens II-direktivet (direktiv 2009/138/EG) som ändrades genom ”Omnibus II-direktivet” (direktiv 2014/51/EU) som träder i kraft fullt ut den 1 januari 2016, inför en moderniserad riskbaserad tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag i Europeiska unionen.

Solvens II-direktivet föreskriver fastställande av likvärdighet för tredjeländer på tre områden:

- 1) En försäkrings- eller återförsäkringsgivare i tredjeland ingår ett avtal om återförsäkring med en försäkrings- eller återförsäkringsgivare inom EES (artikel 172 i Solvens II-direktivet),
- 2) En försäkrings- eller återförsäkringsgivare har huvudkontor inom EES och ägarintressen eller dotterföretag (sammantaget benämnda anknutna företag) utanför EES (artikel 227 i Solvens II-direktivet),
- 3) En försäkringsgivare eller återförsäkringsgivare har huvudkontor i tredjeland och anknutna företag inom EES (artikel 260 i Solvens II-direktivet).

För vart och ett av dessa tre områden kan likvärdighet fastställas för en obegränsad period (om fullständig likvärdighet har fastställts) eller för en begränsad period (där framsteg görs mot likvärdighet). I det senare fallet är längden på tidsbegränsad likvärdighet inte godtycklig, utan fastställs under relevant artikel i Solvens II, 5 år (icke förnybar) för återförsäkrings- och tredjelandsgupper med verksamhet inom EES, och 10 år (förnybar) för EES-grupper med verksamhet i tredjeland.

Föreliggande delegerade beslut gäller likvärdighet för Schweiz för en obegränsad period och för samtliga likvärdighetsområden ovan, dvs. artiklarna 172, 227 och 260. Om en solvensordning i tredjeland bedöms som likvärdig enligt artikel 172 kan dess återförsäkrare inte bli föremål för kravet att ställa säkerhet inom EU. Om en solvensordning i tredjeland bedöms som likvärdig enligt artikel 227 kan försäkringsgrupper från EU utföra sin EU-tillsynsrapportering för ett dotterföretag i det tredjelandet enligt lokala regler i stället för enligt Solvens II, om avräknings- och sammanläggningsmetoden är tillåten för koncernredovisningsmetod. Om en tillsynsordning i tredjeland bedöms som likvärdig enligt artikel 260 undantas dess försäkringsgrupper som har verksamhet inom EU från vissa aspekter av gruppillsyn i EU.

De kriterier som gäller fastställandet av likvärdighet enligt artikel 172.2, 227.4 och 260.3 specificeras i respektive artiklar 378, 379 och 380 i kommissionens delegerade förordning 2015/35 av den 10 oktober 2014 som kompletterar direktiv 2009/138/EG (nedan kallat *den delegerade akten*). Dessa kriterier omfattar vissa krav som är gemensamma för två eller flera av artiklarna 378, 379 och 380 i den delegerade akten, som är giltiga för enskilda försäkrings- och återförsäkringsgivare och för försäkrings- och återförsäkringsgrupper, och som omfattar områdena befogenhet, solvens, styrning, transparens, samarbete mellan myndigheter och

behandling av konfidentiell information, samt beslutens inverkan på den finansiella stabiliteten.

För det första måste tillsynsmyndigheterna i tredjeland inneha nödvändiga medel, befogenheter och ansvarsområden för att effektivt säkerställa skydd för försäkringstagare och förmånstagare med försäkrings- och återförsäkringsavtal.

För det andra måste försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland inneha tillräckliga finansiella resurser i överensstämmelse med solvenskraven i Solvens II. Detta förutsätter särskilt att det finns en marknadsmässig värdering av samtliga tillgångar och skulder, att försäkringstekniska avsättningar avspeglar samtliga försäkrings- och återförsäkringsåtaganden, att tillgångarna är investerade i försäkrings- och förmånstagarnas bästa intresse, att kapitalbasen och användningen av interna modeller eller standardmodeller är ändamålsenlig, och till sist att kapitalkraven tillräckligt täcker riskerna och skyddar försäkringstagarna vid betydande förluster.

För det tredje måste försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland ha inrättat effektiva företagsstyrningssystem, särskilt ett effektivt system för riskhantering och ändamålsenliga funktioner och förfaranden som fastställts i enlighet med Solvens II. Tillsynsordningen måste också säkerställa att förändringar i verksamhet, ledning eller kvalificerade innehav inte negativt inverkar på försäkrings- och återförsäkringsföretagens sunda förvaltning.

För det fjärde måste transparent information både gentemot tillsynsmyndigheter i tredjeland och till allmänheten säkerställas.

För det femte måste skyldigheter gällande tystnadsplikt och utbyte av information mellan myndigheter uppfyllas, vilket innebär att all personal som tjänstgör eller har tjänstgjort vid eller som är verksamma för dessa myndigheters räkning ska vara bundna av tystnadsplikt. Framför allt får de inte röja konfidentiell information som de har erhållit, utom i sammanfattning och för särskilda fall som omfattas av straffrättsliga eller vissa civilrättsliga eller kommersiella förfaranden. Tillsynsmyndigheterna i tredjeland ska också begära förhandstillstånd av den myndighet från vilken den mottagit konfidentiell information samt respektera de specifika ändamål för vilka information erhållits.

För det sjätte måste tillsynsmyndigheter i tredjeland beakta hur deras beslut kan påverka den finansiella stabiliteten globalt och ta hänsyn till eventuella procykliska effekter.

Vissa andra likvärdighetskriterier är specifika för likvärdighet när det gäller grupp tillsyn eller återförsäkring. För grupp tillsyn måste tillsynsmyndigheterna ha laglig befogenhet att bedöma vilka företag som omfattas av grupp tillsyn, och för återförsäkring måste upptagande av återförsäkringsverksamhet först beviljas auktorisation av tillsynsmyndigheten.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) har gett råd till Europeiska kommissionen om full likvärdighet för Schweiz när det gäller Solvens II. Detta råd har offentliggjorts på Eiopas webbplats. Kommissionen har fullt ut beaktat den information som Eiopa tillhandahållit för att göra föreliggande bedömning enligt förfarandet som fastställs i artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3. Eiopas råd grundar sig på den relevanta schweiziska

rättsliga ramen, inbegripet den schweiziska lagen om tillsyn av finansmarknaden av den 22 juni 2007 (nedan kallad *FINMASA*) som trädde i kraft den 1 januari 2009, försäkringstillsynslagen (nedan kallad *ISA*) av den 17 december 2004 och försäkringstillsynsförordningen (nedan kallad *ISO*). ISO antogs av schweiziska förbundsrådet den 25 mars 2015 och träder i kraft den 1 juli 2015. Kommissionen har utgått från information som tillhandahållits av Eiopa och vidare detaljer om bedömningen från den schweiziska tillsynsordningen finns tillgängliga i Eiopas råd.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

Medlemsstaternas expertgrupp för bank, försäkring och betalningar rådfrågades den 5 mars 2015 beträffande kommissionens avsikt att anta ett positivt fastställande av likvärdighet för Schweiz enligt artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 i Solvens II. Expertgruppen var överens med kommissionens avsikter på detta område.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Den rättsliga grunden för kommissionens delegerade beslut består av artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 i Solvens II-direktivet.

Även om Solvens II-direktivet kommer att träda i kraft fullt ut först den 1 januari 2016 får kommissionen redan nu anta föreliggande delegerade beslut i enlighet med artikel 311 i Solvens II-direktivet.

KOMMISSIONENS DELEGERADE BESLUT (EU) .../...

av den 5.6.2015

om likvärdighet för den solvens- och tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag som gäller i Schweiz på grundval av artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)¹, särskilt artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3, och

av följande skäl:

- (1) Direktiv 2009/138/EG inrättar en riskbaserad tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag inom unionen. Direktiv 2009/138/EG kommer att tillämpas fullt ut för försäkrings- och återförsäkringsgivare i unionen från den 1 januari 2016.
- (2) Även om Solvens II-direktivet kommer att träda i kraft fullt ut först den 1 januari 2016 får kommissionen redan nu anta föreliggande delegerade beslut i enlighet med artikel 311 i Solvens II-direktivet.
- (3) Artikel 172 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för solvensordningen i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamhet som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet. Ett positivt fastställande av likvärdighet gör det möjligt för återförsäkringsavtal som sluts med företag med huvudkontor i det tredjelandet att behandlas på samma sätt som återförsäkringsavtal som sluts med företag som auktoriserats i enlighet med det direktivet.
- (4) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för tredjeländers försäkringsgivare som ingår i grupper med huvudkontor i unionen. Ett positivt fastställande av likvärdighet gör det möjligt för sådana grupper, när de använder avräknings- och sammanläggningsmetoden som koncernredovisningsmetod, att ta hänsyn till beräkningen av kapitalkrav och tillgängligt kapital (kapitalbasen) enligt reglerna i den jurisdiktion som står utanför unionen, i stället för att beräkna dessa på grundval av direktiv 2009/138/EG i syfte att beräkna gruppens solvenskrav och medräkningsbara kapitalbas.
- (5) Artikel 260 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för försäkrings- och återförsäkringsföretag vars moderföretag har sitt huvudkontor utanför unionen. I enlighet med artikel 261.1 i direktiv 2009/138/EG, vid ett positivt fastställande av

---

¹ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

likvärdighet ska förlita medlemsstaterna förlita sig på tillsynsmyndigheterna i tredjelandet utövar en likvärdig grupp tillsyn.

- (6) Ett tredjelands rättsliga ordning ska betraktas som fullständigt likvärdig med den som upprättats av direktiv 2009/138/EG om den uppfyller de krav som föreskriver en jämförbar skyddsnivå för försäkrings- och förmånstagare. Fastställanden av full likvärdighet enligt artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 är inte tidsbegränsade, under förutsättning att fastställandet inte upphävs.
- (7) Den 9 mars 2015 gav Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) kommissionen råd enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010 om de regelverk och tillsynssystem för försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som gäller i Schweiz. Eiopas råd grundar sig på den relevanta schweiziska rättsliga ramen, inbegripet den schweiziska lagen av den 22 juni 2007 om tillsyn av finansmarknaden (nedan kallad *FINMASA*) som trädde i kraft den 1 januari 2009, försäkringstillsynslagen (nedan kallad *ISA*) av den 17 december 2004 och försäkringstillsynsförordningen (nedan kallad *ISO*)². Kommissionen har grundat sin bedömning på den information som tillhandahållits av Eiopa.
- (8) Med beaktande av bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/35³, särskilt artiklarna 378, 379 och 380, liksom Eiopas råd, ska ett antal kriterier tillämpas för att bedöma likvärdighet enligt artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 i direktiv 2009/138/EG.
- (9) Dessa kriterier omfattar vissa krav som är gemensamma för två eller flera av artiklarna 378, 379 och 380 i den delegerade akten (EU) nr 2015/35, som är giltiga för enskilda⁴ försäkrings- och återförsäkringsföretag och för försäkrings- och återförsäkringsgrupper, och som omfattar områdena befogenhet, solvens, styrning, transparens, samarbete mellan myndigheter och behandling av konfidentiell information, samt beslutens inverkan på den finansiella stabiliteten.
- (10) Först, när det gäller medel, befogenheter och ansvarsområden har den schweiziska tillsynsmyndigheten för finansmarknaderna (nedan kallad *FINMA*) befogenhet att effektivt övervaka försäkrings- och återförsäkringsverksamhet och vidta sanktioner eller verkställighetsåtgärder vid behov, till exempel för att upphäva ett företags näringsstillstånd eller ersätta dess ledning, helt eller delvis. *FINMA* förfogar över nödvändiga finansiella och mänskliga resurser, expertis, kapacitet och mandat för att effektivt skydda samtliga försäkrings- och förmånstagare.
- (11) För det andra, när det gäller solvens förlitar sig den schweiziska solvensbedömningen (SST) av försäkrings- och återförsäkringsföretags eller grupper finansiella ställning på sunda ekonomiska principer och solvenskraven grundar sig på en ekonomisk värdering av samtliga tillgångar och skulder. SST kräver att försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar tillräckliga finansiella resurser och fastställer kriterier för försäkringstekniska avsättningar, investeringar, kapitalkrav (inbegripet

² ISO antogs av schweiziska förbundsrådet den 25 mars 2015 och träder i kraft den 1 juli 2015.

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁴ I den föreliggande akten specificerar vi huruvida vi betraktar försäkringsföretag på individuell eller på grupp nivå. Enskilda företag kan ingå i grupper eller inte.

minimikapitalkrav) och kapitalbas, samt ingripande av FINMA i rätt tid om kapitalkraven inte är uppfyllda eller om försäkringstagarnas intressen hotas. Kapitalkraven är riskbaserade och syftar till att täcka kvantifierbara risker. Om en risk inte är kvantifierbar ska den hanteras genom andra åtgärder. Operativa risker hanteras till exempel kvalitativt genom den schweiziska kvalitetsbedömningen (SQA). Huvudkapitalkravet, som benämns målkapitalet i SST, beräknas för att täcka oväntade förluster som uppkommer i den befintliga verksamheten. Dessutom varierar det absoluta minimikapitalkravet (minimikapital) för försäkringsgivare enligt SST beroende på de försäkringstjänster som tillhandahålls. Båda kraven är åtminstone lika strikta som motsvarande krav i direktiv 2009/138/EG för samtliga befintliga kombinationer av schweiziska försäkringstjänster. När det gäller modeller kan försäkringsföretag använda en standardmodell eller, om så krävs av FINMA eller på eget initiativ, en intern modell.

- (12) För det tredje, när det gäller styrning kräver det schweiziska solvensregelverket att försäkrings- och återförsäkringsföretag har inrättat ett effektivt styrningssystem som ålägger dem i synnerhet en tydlig organisationsstruktur, lämplighetskrav på dem som faktiskt leder företagen, ändamålsenliga processer för överföring av information inom företagen och till FINMA. Dessutom utövar FINMA tillsyn över uppgifter och verksamhet som kontrakterats ut.
- (13) SST kräver också att försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper upprätthåller effektiva funktioner för riskhantering, regelefterlevnad och internrevision och en aktuariefunktion. SST ålägger företag att upprätthålla ett system för riskhantering som kan identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera risker samt ett effektivt internt kontrollsystem. Kraven i direktiv 2009/138/EG gällande internrevision och regelefterlevnad för enskilda företag hanteras på ett tillfredsställande sätt av ISO, eftersom den stärker riskhanteringskraven och särskilt kravet att upprätthålla en funktion för regelefterlevnad.
- (14) Den i Schweiz gällande ordningen kräver att ändringar i inriktningen eller förvaltningen av försäkrings- och återförsäkringsföretag eller grupper eller kvalificerade innehav i sådana företag eller grupper överensstämmer med principen om sund och ansvarsfull ledning. I synnerhet måste förvärv av företag, ändringar i affärsplanen eller i kvalificerade innehav i försäkrings- och återförsäkringsföretag eller grupper meddelas FINMA som kan vidta lämpliga sanktioner vid behov, till exempel förbud av förvärv.
- (15) För det fjärde, när det gäller transparens måste försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper lämna all nödvändig information till FINMA som krävs för utövandet av tillsyn, och åtminstone en gång om året offentliggöra en rapport om sin solvens och finansiella situation. Kraven i direktiv 2009/138/EG gällande offentliggörande hanteras på ett tillfredsställande sätt av ISO, eftersom de typer av kvalitativ och kvantitativ information som ska offentliggöras är i överensstämmelse med direktiv 2009/138/EG. Enligt ISO:s bestämmelser måste försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper offentliggöra sin affärsverksamhet, resultat, riskhantering, riskprofil, och de metoder som används för bedömning av t.ex. avsättningar, kapitalförvaltning och solvens.
- (16) För det femte, när det gäller tystnadsplikt och samarbete och utbyte av information föreskriver den i Schweiz gällande ordningen tystnadsplikt för samtliga personer som

tjänstgör eller har tjänstgjort hos FINMA, inbegripet revisorer och experter som är verksamma för FINMA:s räkning. Dessa skyldigheter föreskriver också att konfidentiell information inte ska röjas utom i ett sammandrag eller i en sammanställning, utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning. Dessutom ska FINMA använda konfidentiell information som inhämtats från andra tillsynsmyndigheter enbart vid utövandet av sina tillsynsfunktioner och för de ändamål som lagen föreskriver. Den i Schweiz gällande ordningen föreskriver också att, i de fall där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har försatts i konkurs eller tvångslikviderats, får konfidentiell information röjas om den inte berör tredje part som deltar i försök att rädda företaget. FINMA får utbyta konfidentiell information som erhålls från andra tillsynsmyndigheter med andra myndigheter, organ eller personer som omfattas av tystnadsplikt i Schweiz först när ett uttryckligt tillstånd från den berörda tillsynsmyndigheten inhämtats. Den har undertecknat samförståndsavtal med unionens medlemsstater för att samordna det internationella samarbetet, särskilt för utbyte av konfidentiell information.

- (17) För det sjätte, när det gäller inverkan av dess beslut är FINMA och övriga schweiziska myndigheter med mandat att säkerställa väl fungerande finansmarknader, till exempel den schweiziska centralbanken och finansministeriet, utrustade för att bedöma hur deras beslut påverkar stabiliteten i finanssystemen globalt, särskilt i krissituationer, samt för att ta hänsyn till eventuella procykliska effekter när exceptionella rörelser på finansmarknaderna förekommer. Enligt den i Schweiz gällande ordningen äger regelbundna möten rum mellan de ovannämnda myndigheterna för att utbyta information om risker för den finansiella stabiliteten och för att samordna åtgärder. Detsamma sker på internationell nivå där schweiziska myndigheter utbyter information med t.ex. tillsynsmyndigheter i unionens medlemsstater och Eiopa om frågor rörande finansiell stabilitet.
- (18) Artiklarna 378 och 380 i den delegerade förordningen (EU) nr 2015/35 fastställer också specifika kriterier gällande likvärdighet för återförsäkringsverksamhet och grupp tillsyn.
- (19) När det gäller specifika kriterier för återförsäkring enligt artikel 378 i delegerade förordningen (EU) nr 2015/35 måste upptagande av återförsäkringsverksamhet först beviljas auktorisering av FINMA, som bygger på de detaljerade standarder som fastställts i lag. Captivebolag som bedriver återförsäkringsverksamhet omfattas av det i Schweiz gällande solvensregelverket enligt ISO.
- (20) När det gäller specifika kriterier för grupp tillsyn enligt artikel 380 i delegerade förordning (EU) nr 2015/35 har FINMA befogenhet att fastställa vilka företag som omfattas av tillsyn på grupp nivå samt att utöva tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp. FINMA utövar tillsyn över samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag där ett företag med ägarintresse, enligt definitionen i artikel 212.1 a i direktiv 2009/138/EG, utövar ett bestämmande eller betydande inflytande.
- (21) FINMA har kapacitet att bedöma riskprofil, finansiell ställning och solvens i försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp samt den gruppens affärsstrategi.

- (22) Enligt den i Schweiz gällande ordningen tillåter reglerna för rapportering och redovisning övervakning av riskkoncentrationer och transaktioner inom grupper, vilka ska rapporteras av försäkrings- och återförsäkringsgrupper åtminstone en gång om året.
- (23) Enligt den i Schweiz gällande ordningen begränsar FINMA ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags användning av kapitalbasen om denna inte kan göras tillgänglig för att täcka kapitalkravet för det företag med ägarintresse för vilket gruppens solvens beräknas. Beräkningen av gruppens solvens leder till resultat som åtminstone är likvärdiga med de resultat som fås enligt de metoder som fastställs i artiklarna 230 och 233 i direktiv 2009/138/EG, exklusive dubbelräkning av poster i kapitalbasen och efter eliminering av kapital som skapats inom gruppen genom ömsesidig finansiering. Mer detaljerat, även om kapitaltäckningskvot på gruppnivå enligt artiklarna 230 och 233 i direktiv 2009/138/EG saknas, men ersätts av en serie kapitaltäckningskvoter per enhet inom en grupp, innefattar denna serie det övergripande samspelet mellan gruppens enheter och tar därmed hänsyn till gruppen som helhet.
- (24) Eftersom det uppfyller samtliga kriterier som fastställts i artiklarna 378, 379 och 380 i delegerade förordningen (EU) nr 2015/35 anses det i Schweiz gällande regelverket och dess tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper uppfylla de kriterier för full likvärdighet som fastställs i artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 i direktiv 2009/138/EG.
- (25) Kommissionen kan genomföra en specifik översyn rörande ett enskilt tredjeland eller territorium när som helst utanför den allmänna översynen, när relevanta omständigheter föranleder kommissionen att ompröva det erkännande som beviljas genom detta beslut. Kommissionen bör, med Eiopas tekniska bistånd, fortsatt övervaka utvecklingen av den i Schweiz gällande ordningen samt uppfyllandet av de villkor som detta beslut grundar sig på,
- (26) Direktiv 2009/138/EG träder i kraft den 1 januari 2016. Detta beslut bör därför också från och med den dagen erkänna som likvärdig den ordning för solvens och tillsyn som gäller i Schweiz.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från den 1 januari 2016 ska den i Schweiz gällande solvensordning som tillämpas på återförsäkringsverksamhet som bedrivs av företag med huvudkontor i Schweiz anses som likvärdig med de krav som fastställs i avdelning I i direktiv 2009/138/EG.

Artikel 2

Från den 1 januari 2016 ska den i Schweiz gällande solvensordning som tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i Schweiz anses som likvärdig med de krav som fastställs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG.

Artikel 3

Från den 1 januari 2016 ska den i Schweiz gällande tillsynsordning som tillämpas på tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp anses som likvärdig med de krav som fastställs i avdelning III i direktiv 2009/138/EG.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 5.6.2015

På kommissionens vägnar
Ordförande
Jean-Claude JUNCKER